

pool surkund so, ja tahhad siiski weel rahha,
jomisfeks! wanna häbbematto! pead sa
siis wina joma, et sa uimase peaga weel
handa langeksid? nores põlves wissist olled
sa omma warra raiskand, sest sa nüüd tun-
ned pudu. Ärra ta läks, ja ei ainnud ühte-
gi. Selle wanna filmise talli häbbi, ja
wet ollid nemmad täis. Oh Jummal! üt-
les temma, sa tead keif, ja nääd ka sedda
praego. Minno südda läks halledaks, sed-
da waest wanna Raufo nähhes, ja sedda
kuudes, ei ma teadmud, mis ma teggin,
agga ussinaste ainnin ma omma pole Rubla,
mis mul jures olli temma kätte, ja täksin
eddasi, et ta mo nutto filmis ei piddand
näha sama. Agga ta jooksis mo järrel, ja
kui ta mind kätte sai, ütles temma, we si
weel filmis: Teie ollite wissiste eksind, ja
wägga sure Rahha tükki mulle ainnud; ei
ma woi teid petta, wõtke sedda taggasi, ja
andke mulle agga ni palju, ei ma wahhe ol-

lut

lut woin osta finnitamisfeks. Ei mitte wasta
tosin minna, pea keif enneselle wanna-
ke! sa olled sedda wäart; osta sellega wahhe
wina; agga ütle mulle: kus sa elad? Ta jub-
hatas mulle sedda kooda. Teisel päwal ma
läksin süna, ja tee peäl kätles, mõtlesin ma
jo mitme asiade peäle, mis ma temmaga
piddin räkima, ja temma läest küsima;
agga, kui ma süna sain, olli ta tünnist
sadi jo ärra surkund. Weel paistis temma
palle peäl keif temma waggadus, ja rõmus
lotus. Üks lewis ramat, ja leiba kammil-
os ollid temma woti äres, kus muud sees ei
oluud, kui üs ölle tubbo.

Oh! ei se mitte Niikas tedda nüüd olleks
näiund! ehk ta olleks wahhest kahhetse-
nud, et ta selle Waesele üht jomaga enne surma
kand, kes sedda nüüd ehk Jummalale
kaebas.

6. Wallik Hans.

Hans olli omma nore Hergaga weral
maal